

brændte Heksene og satte Folk i Gæbestoffen, naar de ikke vilde gaa i Kirke, og da man vækkede dem, der vare komne der, ved de befendte Væffere. Tankegangen var i Virkeligheden den samme; vi skulle være onde, haarde og uforgivelige mod dem, der have andre Meninger paa aandelige Omraader, og de der ikke vilde lystre, skulle have Straf enten direkte eller i Form af Udelukkelse eller Tilfidejættelse. Derefter fulgte saa som hans Adjutanter med hinanden skønt under Armen de ærede Medlemmer fra Nisjens (Berntsen) og for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds (Dinesen). De vare højt oppe, bøjge de to ærede Medlemmer, meget højt oppe. Til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds, som jeg synes, slap lidt for billigt, da det ærede Medlem for Vejle Amts 3dje Valgkreds (Falkenstjerne) havde Ordet, vil jeg gerne sige et Par Ord; det skal ikke blive meget. Det ærede Medlem gravede op som nævnt i Skattebogen, og det er ogsaa et Middel. Maa jeg ikke bede det ærede Medlem om at forelægge os Skattebogen for de andre, som det ærede Medlem har stemt for; hvad staar der i Skattebogen for de 4 Mænd, han forleden stemte for at give et Tilleg paa 1,200 Kr. hver? Jeg veed det ikke. Jeg veed om trent, hvad deres normerede Lønning er, og den kan være lille nok, men jeg veed ikke, om de have privat Formue, det kan være. Vil det ærede Medlem ikke gaa videre? Jeg vil dog sige Dem en Ting, der hænger sammen med hele den Historie. Da Dr. Brandes ikke, som der tidligere, og navnlig for 10—11 Aar siden var Tale om, fik Ansættelse ved Universitetet, maatte han for at leve gaa ud af Landet, og for at faa ham tilbage igen tilbød en Kreds af Venner ham en Sum af 4,000 Kr. aarlig, for at han kunde fortsætte sin Virksomhed her i Landet. Af de 6,000 Kr., som det ærede Medlem var saa forhauset over, høre de 4,000 derhen; saa bliver der imaa 2,000 tilbage, hvis Skattebogen taler rigtigt, men det kan jo være, han ikke har givet nogen Meddelelse; men ellers bliver der 2,000 Kr. tilbage som Udbytte af hans Virksomhed. Naar nu, som det er Tilfældet de 4,000 Kr. snart vil høre eller maaste allerede ere ophørte i denne Tid, forekommer det mig, at da denne Kreds af Venner har udfyldt, hvad Staten har

forsømt nu en halv Snes Aar og længere, er det rimeligt, at Staten i alt Fald træder til med 50 pCt. af Forsømmelsen i Fremtiden. Det er en Slags Falliterklæring fra Statens Side, at den ikke kan naa videre, men det er dog 50 pCt. af Forsømmelsen. Og hvis det er rigtigt med 6,000 Kr., er der altsaa 2,000 udenfor de 4,000. Tænk, hvilken Guldbugge! Jeg haaber ikke, at det ærede Medlem lader sig nøje med denne Sum om Aaret at leve for; men det er jo en anden Sag, han er ganske anderledes højere paa Straa, ikke blot end andre dødelige, men ogsaa saadanne dødelige som Dr. Brandes. Det ærede Medlem havde virkelig læst noget, eller der var blevet ham forelåst noget af Dr. Brandes's Skrifter. Han havde nogle Citater, og de skulde være i højeste Grad graverende, disse Citater — jeg hørte ikke videre efter dem. Men jeg vil spørge det ærede Medlem: Er der noget af de 102 Medlemmer, hvortil Kultusministeren ogsaa hører, som kan gennemlæse en Forfatters Værker gennem de forskellige Tider af hans Liv uden at støde paa Ting, som man meget stærkt misbilliger eller er imod? Og hvor meget mere kan det saa ikke være Tilfældet, naar man, som mange af os gøre, staar udenfor hele den Livsopfattelse eller i hvert Fald ikke deler den, som gaar igennem Dr. Brandes's Skrifter? Men hvad sige de Citater? Hvor smaaligt er det ikke, hvor smaa synet er det ikke, at bedømme en fremrogende Forfatter og Videnskabsmand efter udrevne Citater af et eller andet Værk enten fra nu eller fra hans yngre Dage! Det skulde gøre Indtryk paa os! Det er efter det, vi skulde dømme i denne Sag! Dernæst vilde jeg endda tilføje, at for saa vidt jeg hørte enkelte af Citaterne, var det Angreb paa Ingemanns — og maaste ogsaa Grundtvigssdyrkelsen. Jeg tror nu, at det er godt, at der er lidt Salt og Peber til, thi ellers kan det let blive for sukkerjodt et Liv, vi leve. Jeg vilde ønske, at vi aldrig kom til at savne Kritiken eller Modvægten mod den Tilbøjelighed til Hensalden til Blødhedsdrømme, tankeløse Blødhedsdrømme, som flere Led eller Grene af vort Folk ere tilbøjelige til. Hvad ondt er der i at sige, at Ingemann er for Børn og Vønder? Det er vist en udmærket Betegnelse for det udmærkede, han har leveret,